

ske flyvevåbens funktion vil miste sin betydning i overskuelig fremtid“. Denne betragtning er baseret på regeringens opfattelse af, at medlemskabet af NATO under de nuværende og forudseelige forhold anses for det eneste realistiske grundlag for Danmarks sikkerhed og for fremme af afspændingsbestrebelse mellem øst og vest, og den understreges af de oplysninger, der foreligger om Warszawa-pagt-landenes kvantitativt og især kvalitativt stærkt øgede forsvarsindsats. Som det blev anført under første-behandlingen af forslaget til folketingsbeslutning, er anskaffelsen af erstatningsfly ikke udtryk for en oprustning, men alene for ønsket om at opretholde et dansk flyvevåben på et forsvarligt niveau. Ud fra almindelige solidaritetsbetragtninger, et emne der netop var kernen i drøftelserne på NATO-topmødet i sidste uge, og ud fra ønsket om at få så sikre garantier for leverancer og reservedele og lign. i krise- og krigssituationer må det være naturligt og ønskeligt ved materielanskaffelser af det omfang og den art, som der her er tale om, i første række at koncentrere sig om mulige leverandørlande inden for alliancens medlemskreds. Ved valget af det amerikanske fly søger man tillige at medvirke til, at den amerikanske offentlighed bibringes en større forståelse for nødvendigheden af et fortsat amerikansk engagement i Europa og af det europæiske ønske herom. Ud fra en dansk sikkerhedspolitisk vurdering har en vis fysisk amerikansk tilstedeværelse i Europa altid været anset for en nødvendighed for alliancens troværdighed. Der skal i den forbindelse erindres om, at den amerikanske regering har besluttet at stationere ca. 200 af de planlagte 650 F-16 fly i Europa.

For så vidt angår konferencen om sikkerhed og samarbejde i Europa må det præciseres, at den i første række har koncentreret sig om gennem øget samarbejde på en række felter at skabe et bedre politisk klima mellem øst og vest. Derimod er de militære sikkerhedsaspekter — især efter ønske fra østlig side — holdt uden for drøftelserne, når bortses fra et mindre aspekt, de såkaldte tillidskabende foranstaltninger, der tager sigte på notifikation af større øvelser og udveksling af observatører ved sådanne øvelser. De egentlige militære sikkerhedsaspekter behandles derimod i forhandlingerne

mellem USA og Sovjetunionen om begrænsning af de strategiske kernevåben og i drøftelserne i Wien om gensidige og balancerede styrkereduktioner i Centraleuropa. Danmark deltager som bekendt kun i sidstnævnte drøftelser, der til dato ikke har vist afgørende tegn på bevægelse, og som må formodes at strække sig over en længere årrække. Der er således ej heller heri momenter, der giver anledning til ændret sikkerhedspolitisk vurdering og slet ikke en ændring, der kunne begrunde en udskydelse af beslutningen om den nævnte anskaffelse af erstatningsfly.

Spørgsmål 15.

Er det regeringens opfattelse, at en kommende forsvarsordning må have mindst samme økonomiske omfang som den gældende ordning?

Svar:

Det politiske forlig om den økonomiske ramme for den gældende forsvarsordning udløber med udgangen af finansåret 1976-77. Størrelsen af de samlede forsvarsudgifter efter nævnte finansår vil indgå i de kommende forhandlinger om et nyt forsvarsforlig.

Spørgsmål 16.

Er regeringen enig i de synspunkter, som under forslaget 1. behandling blev fremført af Ninn-Hansen angående en ønskelig optrapning af søværnets slagkraft?

Svar:

Hr. Ninn-Hansen udtalte under første behandling af forslaget, at der efter en gennemførelse af spørgsmålet om flyanskaffelsen rejste sig et spørgsmål om de andre værnens mulighed for at leve op til nødvendig standard og pegede i den forbindelse især på søværnet som afhængig af en langsigtet planlægning.

Anskaffelsen af F-16, der støttes af et enigt forsvarsråd, påregnes at kunne indpasses i forsvarrets materielanskaffelsesplaner på en sådan måde, at nødvendige anskaffelser til de øvrige værn kan gennemføres som planlagt. Standarden for materielanskaffelserne til søværnet er alene de styrkemål, der ved forsvarsforliget af marts 1973 blev fastsat for dette værn.